

REZIDENČNÍ STABILITA OBYVATEL ZÁZEMÍ PRAHY

Martina Kopečná

Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova v Praze

Albertov 6, Praha 2 128 43

Kopecna2@natur.cuni.cz

Abstrakt: Proces suburbanizace ovlivňuje rozvoj obcí v zázemí velkých českých měst již téměř dvacet let. Masivní výstavba a stěhování obyvatel do zázemí měst výrazně působí na nejen fyzickou, ale i sociální strukturu obcí. Mezi důvody nespokojenosti rezidentů patří např. každodenní dojíždka do práce a škol nebo nedostatečná vybavenost obcí základní infrastrukturou. Klíčovou otázkou je, zda tyto negativní aspekty nutí rezidenty suburbii k návratu do měst a tento migrační proud se tedy stává součástí procesu reurbanizace. Tento příspěvek se zabývá rezidenční stabilitou obyvatel zázemí Prahy a faktory, které ji podmiňují. Důležitou roli hraje rezidenční spokojenost obyvatel s kvalitou jejich bydlení, která je ovlivněna převážně fází životního cyklu rezidentů a typem bydlení. Mezi faktory, které výrazně působí na setrvání obyvatel v suburbii, patří zejména délka bydlení v suburbii či předchozí zkušenosti s daným typem bydlením. Příspěvek rovněž obsahuje teoretický úvod do problematiky.

Klíčová slova: Rezidenční stabilita, rezidenční spokojenost, kvalita bydlení

Úvod

Proces suburbanizace ovlivnil složení obyvatel i fyzický vzhled nejedné obce v zázemí Prahy. Masivní stěhování se začalo významněji projevovat v polovině 90. let a i dodnes patří k hlavním procesům, které ovlivňují vývoj těchto obcí. Stěhování obyvatel do zázemí působí nejen na fyzickou strukturu obcí, ale také na jejich sociální prostředí. Sociální klima (Puldová, Ouředníček 2006) je podle řady kritiků suburbanizace narušeno nově příchozími, jejich odlišným životním stylem a způsobem chování k původním obyvatelům obce (např. Salomon 2005, Sýkora 2003). Nově přistěhovaní si často zachovávají městský způsob života, přestože již ve městě nebydlí. Z pohledu fyzické struktury obce hraje nezanedbatelnou roli forma nové výstavby, která se většinou liší v závislosti na tom, zda se jedná o individuální výstavbu či developerský projekt. Všechny tyto a další aspekty působí na spokojenost obyvatel s jejich bydlením. Domnívám se, že právě rezidenční spokojenost je jedním z důležitých atributů, který je nutné při studiu rezidenční stability obyvatel zázemí Prahy sledovat. Jak již bylo řečeno, rezidenční spokojenost do značné míry působí na mobilitu obyvatel (Golledge, Stimson 1997).

Cílem příspěvku je přispět k lepšímu pochopení rezidenční stability obyvatel zázemí Prahy. Stabilita obyvatel je však ovlivněna řadou faktorů. Tento příspěvek se zaměřuje převážně na jeden z nich a to na rezidenční spokojenost obyvatel. Snahou je ukázat jaký vliv má rezidenční spokojenost obyvatel na jejich setrvání v současném bydlení.

Rezidenční spokojenost

Pojem rezidenční spokojenost však není jednoduché přesně definovat s ohledem na fakt, že je založena na subjektivním hodnocení obyvatel vybraného území. Rezidenční spokojenost je nejčastěji využívána při hodnocení celkové kvality bydlení, sousedství a osob sdílející společný geografický prostor (Galster, Hesser 1981). Ovlivňují ji tedy jak objektivní aspekty prostředí, tak subjektivní vnímání těchto atributů. Není ovlivněna pouze samotnou kvalitou bydlení, ale také kvalitou rezidenčního prostředí (fyzického i sociálního), ve kterém se nachází. Důležitou roli sehrává také přítomnost denních služeb či sociokulturní charakteristiky lokality (Braubacher cit. v Rossi 1980). Významné aspekty, které ovlivňují spokojenost obyvatel s bydlením, představují jejich sociodemografické charakteristiky a potřeby či zkušenosti (Dvořáková 2008).

Celková rezidenční spokojenost se skládá z řady dílčích aspektů kvality bydlení, které na ni působí. Každý z těchto aspektů kvality bydlení ovlivňuje člověka odlišně a každý mu přikládá jinou váhu důležitosti. Jedná se např. o kvalitu bydlení, sociální a fyzické prostředí v lokalitě atd. (Kährik, Leetmaa 2009). Faktory kvality bydlení se liší také z hlediska charakteru. Aspekty mohou být objektivní či subjektivní povahy nebo se liší podle toho, zdali mají fyzický či sociální charakter. Přestože každý člověk vnímá tyto aspekty kvality bydlení odlišně, všechny hrají důležitou roli při hodnocení rezidenční spokojenosti (Amerigo, Aragones 1997). Rezidenční spokojenost nastává ve chvíli, kdy dojde k sjednocení rezidenčních snah a naplnění (Brown, Moore 1970). Pokud tato shoda nenastane, začnou na jedince působit tzv. stresory. Tyto stresory začnou významnou měrou ovlivňovat vztah rezidenční snahy – rezidenční naplnění, který se mění v závislosti na řadě faktorů, např. socioekonomický status, fáze životního cyklu či osobnost jedince (Reynolds, Beamish 2003). Změna socioekonomického statusu rezidentů představuje také jeden ze stresorů. Se změnou socioekonomického statusu může docházet ke změně životního stylu a hodnotové orientace člověka, které mohou vyústit ve změnu rezidenčního úsilí (Kopečná, Puldová 2012). Rezidenční spokojenost obyvatel s bydlením a rezidenčním prostředím má tedy významný vliv na rezidenční mobilitu obyvatel.

Podle některých autorů je nejdůležitějším faktorem, který působí na rezidenční mobilitu, fáze životního cyklu (Rossi 1980; Golledge, Stimson 1997). Rezidenti různého věku se nacházejí v odlišné fázi životního cyklu a mají tedy jiné požadavky na typ a kvalitu bydlení. Například mladému bezdětnému páru, který se osamostatnil, bude více vyhovovat menší bydlení např. v centru města. S příchodem potomků budou však nuceni řešit nedostatek prostoru. Nespokojenost s velikostí současného bydlení a zároveň snaha nalézt vhodnější bydlení pro život rodiny s malými dětmi, může vést až k přestěhování.

Přestože jsou všechny uvedené faktory (např. fáze životního cyklu, socioekonomický status, osobnost jedince) důležité, je nutné si uvědomit, že pouze ve výjimečných případech působí samostatně. Konečné rozhodnutí se přestěhovat ovlivňuje ve většině případů kombinace těchto faktorů, které jsou spolu navzájem propojeny (Kopečná, Puldová 2012). Například odchod od rodičů a nalezení vlastního bydlení je doprovázeno změnou ekonomického statusu, kdy si člověk nachází první zaměstnání.

Některé zahraniční studie poukazují na skutečnost, že část obyvatel suburbii se navrací zpět do měst (South, Crowder 1997). Rezidenční mobilita obyvatel představuje jedno ze základních témat sociální geografie města, jelikož poukazuje na vztah mezi sociální strukturou a bydlením obyvatel a mezi charakterem výstavby a strukturou města (Ley 1983).

Rezidenční mobilita se stejně jako další koncepty zabývající se sociálními charakteristikami potýká s problémem přesné definice. Podobně jako rezidenční spokojenost je ovlivněna objektivními vlastnostmi prostředí a osobním vnímáním prostředí. Dochází tedy k prolínání sociálních a osobních charakteristik (Gigliotti 1976). Obvykle je rezidenční mobilitou myšleno stěhování jednotlivců či domácností na krátké vzdálenosti v rámci určitého regionu (např. okresu). Oproti migraci na dlouhé vzdálenosti nebývá zpravidla motivována ekonomickými faktory, ale je více spojena se změnou charakteristik sociálních (Lux a kol. 2006), v současnosti se také v Česku objevují názory (např. Hnilička 2005), že stabilita obyvatel žijících v zázemí Prahy je slabá a část obyvatel se stěhuje zpět do hlavního města, odkud přišli.

Řada autorů považuje analýzu faktorů, které ovlivňují rezidenční stabilitu za důležitější a přínosnější, než vymezení přesné definice, kdy jsou rezidenti považováni za stabilní či stálé (Ansolabehere, Lovett 2008). Někteří autoři zkoumají rezidenční stabilitu pomocí určitého podílu obyvatel bydlících ve vlastním bytě/domě, jiní pomocí procenta rezidentů, kteří ve sledované lokalitě bydlí po jistý počet let. Tato délka se však u různých výzkumníků liší, pro některé je to jeden rok, pro jiné minimálně pět let (Pinderhughes et. al 2007). Studium rezidenční stability je velice často spojeno s hodnocením celkové kvality života rezidentů (Ross, Reynolds, Geis 2000). Například při studiu komunity a sousedství se ukazuje, že rezidenční stabilita je důležitým prvkem pro pochopení mezilidských vazeb v lokalitě (Schieman 2005). Na rezidenční stabilitu významně působí tzv. stresory. Vznikají v důsledku nesouladu potřeb obyvatel s podmínkami jejich současného bydlení (Brown, Moore 1970). Již v minulosti klasifikovali Clark a Cadwallader (1973) pět faktorů souvisejících s bydlením, které vytvářejí stres. Jedná se o souvislost stresorů s charakterem domácností, fází životního cyklu, charakteristikami sousedství, faktory blízkosti a životním prostředím. Obecně lze definovat stresor jako jakýkoliv vliv vyvolaný vnitřními nebo vnějšími příčinami, které působí na rovnováhu jedince (Avitsur, Powell, Padgett et al. 2009). Vnitřními faktory působící jako stresor lze chápat např. změnu velikosti rodiny (narození potomka, odchod dětí atd.). Mezi vnější stresory patří např. výstavba jiných subjektů v těsné blízkosti bydlení, čímž dochází k narušení původního fyzického prostředí lokality.

Případová studie: Říčany u Prahy

V současnosti se objevují signály ukazující na nespokojenost obyvatel s bydlením v zázemí Prahy, a tudíž dochází k návratu části těchto obyvatel zpět do hlavního města. Stávají se tak součástí procesu reurbanizace. Zjednodušeně lze pod pojmem reurbanizace rozumět obnovení růstu jádrové oblasti města. Vlivem většího poklesu počtu obyvatel v zázemí však nedochází k obnovení růstu celého městského regionu (Sýkora, Posová 2011). Při tomto procesu dochází ke znovuoživení obytných funkcí v centrálních částech města (Champion 2001), kdy mírně narůstá počet obyvatel v jádrové části města a ubývá obyvatel v zázemí města (Musil 2010). Podle Musila (2009) je střídání vln suburbanizace a reurbanizace složitý a citlivý mechanismus a Praha tímto cyklem prochází nesmírně rychle. Je to vlastně rychlé opakování toho, co probíhalo pomalejším tempem v západní Evropě již od 70. let minulého století. Tento proces je také spojen se snahou politické reprezentace o znovuoživení center velkých měst (Ouředníček 2000).

Pro objasnění situace v zázemí Prahy byla provedena případová studie analyzující rezidenční spokojenost a stabilitu vybrané obce (Kopečná 2010). Předmětem studie byla obec Říčany

nalézající se v okrese Praha-východ v těsné blízkosti Prahy. Říčany jsou jednou z nejvýznamněji se rozvíjejících obcí v zázemí Prahy, kdy počet obyvatel v letech 1995-2008 narostl o třetinu. Nárůst nové výstavby zde začal v polovině 90. let, největší rozmach však lze pozorovat po roce 2000, kdy započala výstavba několika developerských projektů. V této případové studii byla za pomoci dotazníkového šetření zkoumána rezidenční spokojenost a stabilita obyvatel v šesti vybraných oblastech nové výstavby postavené po roce 1990. Do studie byly zahrnuty tři typy bydlení – rodinné domy, rodinné řadové domy a bytové domy. Lokality byly zvoleny i s ohledem na to, zda se nachází v blízkosti kompaktní zástavby města či nikoliv. v rámci dotazníkového šetření bylo osloveno 190 domácností z celkově 223 možných. Zvolená metoda osobního dotazování napomohla poměrně vysoké návratnosti vyplněných dotazníků a to 42 % (80 získaných dotazníků). Dotazníkové šetření ukázalo, že 60 % respondentů se do Říčan přestěhovalo z hlavního města Prahy. Z pohledu sociodemografických charakteristik respondentů dosahují nově přistěhovalí vzdělanostně nadprůměrné míry oproti celkové vzdělanostní struktuře Říčan. Podobně z hlediska věkového složení vykazují nově přistěhovalí odlišnosti oproti celkovému věkovému složení obyvatel města. Respondenti sledovaných lokalit jsou výrazně mladší, než je průměr obyvatel Říčan.

Před hodnocením samotné rezidenční stability respondentů je důležité pochopit jejich hlavní motivaci přistěhování do Říčan, důvody výběru typu bydlení, a zda byla jejich očekávání spojená s novým bydlením naplněna (Kopečná, Puldová 2012). Nejčastějším důvodem přestěhování do Říčan byla jednoznačně touha žít ve vlastním bydlení a mít zahradu, často v souvislosti s dalšími zmiňovanými faktory jako založení nebo růst rodiny či hledání prostředí přátelštější k dětem. Ačkoliv byla pro většinu respondentů hlavním důvodem přistěhování touha žít ve vlastním bydlení/mít zahradu, z šetření vyplynulo, že necelých 30 % dotázaných se plánuje v následujících 5–7 letech opět odstěhovat. Při srovnání s podobnými výzkumy je zřejmé, že zjištěná míra rezidenční nestability není nijak ojedinělá (Kopečná, Puldová 2012; Temelová a kol. 2007). Z pohledu sledovaných typů bydlení představují obyvatelé žijící v rodinných domech nejstabilnější rezidenty. Naopak respondenti žijící v bytových domech nejčastěji uvažují o přestěhování.

V rámci šetření byla zjišťována také rezidenční spokojenost obyvatel s jejich současným bydlením. Samotné hodnocení kvality bydlení a spokojenosti je subjektivní a proměnlivé v čase. Každý člověk hledá bydlení, které splňuje všechna jeho očekávání (Golledge, Stimson 1997). Nespokojenost s kvalitou bydlení i s jejími jednotlivými aspekty je jedním ze stresorů, které působí na stabilitu rezidentů. V rámci šetření byla zjišťována nejen spokojenost rezidentů s jednotlivými aspekty kvality bydlení, ale i s celkovou spokojeností. Někteří respondenti mohou být totiž nespokojeni s jednotlivými aspekty kvality bydlení, ale celkový dojem může zůstat pozitivní. Z pohledu celkové rezidenční spokojenosti respondentů s jejich bydlením, představují nespokojenější skupinu rezidenti rodinných domů. Naopak nejméně spokojení se ukazují respondenti žijící v bytových domech. Nižší míra spokojenosti souvisela především s nižší kvalitou stavby bytových domů. Šetření spokojenosti respondentů s dílčími aspekty kvality bydlení přinesla již různorodější data. Některá kritéria považují obyvatelé za důležitější a kladou na ně vyšší nároky. Celkově jsou respondenti nejvíce spokojeni s kvalitou životního prostředí širšího okolí obce. Říčany jsou z velké části obklopeny lesy, které jsou ze sledovaných lokalit lehce dostupné. Vyšší spokojenost vykazovali respondenti s kvalitou sociálního prostředí (mezilidské vztahy v lokalitě). Ostatní kritéria se již značně lišila podle typu bydlení respondentů. Obyvatelé všech sledovaných typů bydlení jsou nejméně

spokojení s dopravní infrastrukturou lokalit. Nespokojenost pramení z absence chodníků ve třech zkoumaných lokalitách a nedostatečné kvality silnic. Ve třech sledovaných částech města se nachází prašné silnice. Nedostatek parkovacích míst je také významným prvkem nespokojenosti rezidentů všech typů bydlení ve sledovaných lokalitách. Podobně i nedostatečná kvalita bydlení z pohledu stavby představovala častý důvod nespokojenosti respondentů. K vyšší míře nespokojenosti přispěli převážně obyvatelé jednoho z bytových a jednoho z rodinných řadových domů, podle kterých jsou řadové i bytové domy postaveny nekvalitně.

Další dílčí aspekty kvality bydlení vykazují různou míru spokojenosti a to ve vazbě na typ bydlení respondentů. Při pohledu na velikost bydlení jsou nejméně spokojeni obyvatelé bytových domů, kteří často považují současné bydlení za startovní. Obyvatelé rodinných řadových domů jsou zas nespokojeni s nedostatkem soukromí. Řadové domy nejsou podle respondentů dostatečně zvukově izolovány. Respondenti žijící v rodinných domech jsou, krom výše uvedených společných aspektů kvality bydlení, nespokojeni s politickou situací ve městě. Tato nespokojenost je spojena i s dalšími aspekty, např. s nedostatečnou kvalitou dopravní infrastruktury, které podle rezidentů nechce vedení města řešit. Šetření prokázalo, že důležitý je v rezidenční spokojenosti obyvatel zejména typ bydlení a nikoliv umístění bydlení v rámci města (blízkost kompaktní zástavby). Vzdálenost od kompaktní zástavby města hrála v rezidenční spokojenosti obyvatel marginální roli.

Součástí analýzy je také šetření hlavních motivů, které pravděpodobně povedou respondenty k dalšímu přestěhování. Kromě výše uvedených důvodů nespokojenosti volili respondenti také aspekty, související se změnami v jejich životním cyklu. Nejčastěji v souvislosti s očekávaným růstem nebo naopak snížením počtu členů rodiny a velikostí bytu/domu, která již nebude odpovídat potřebám domácnosti. Z šetření jednoznačně vyplývá souvislost mezi fází životního cyklu a velikostí bydlení. O stěhování uvažují nejvíce mladší bezdětné páry či rodiny s malými dětmi, kteří bydlí v menších bytech anebo ti, kterým je současná velikost bydlení nedostatečná. Rezidenti v určité etapě životního cyklu tak vykazují větší pravděpodobnost stěhování než jiné. Jedná se zejména o fázi hledání prvního vlastního bydlení a zakládání rodiny, částečně také odchod do důchodu (Kopečná, Puldová 2012).

Při pohledu na respondenty, kteří se plánují přestěhovat, je důležité sledovat i místo, kam se plánují stěhovat. Šetření ukázalo, že pouze třetina respondentů, kteří se plánují přestěhovat, by se chtěla, vrátila zpět do Prahy. Pokud tato třetina respondentů uskuteční své plány, stane se součástí reurbanizačních proudů. Druhá třetina respondentů je spokojená s bydlením v zázemí Prahy, pouze jim nevyhovuje to současné. Plánují se tedy přestěhovat do jiné obce v zázemí hlavního města. Zbývající částí respondentů nevyhovuje ani bydlení ve městě, ani v zázemí Prahy. Plánují se odstěhovat dál na venkov.

Závěr

Obecně velká fluktuace obyvatel znesnadňuje možnost vytvořit si vazbu k novému bydlení. Těmto rezidentům často tolik nezáleží na příznivém rozvoji obce (Potočný 2006). Z důvodu zabránění nepříznivému rozvoji obcí v zázemí Prahy je potřeba nadále analyzovat rezidenční spokojenost a stabilitu obyvatel těchto obcí. Přestože byla provedena analýza rezidenční stability pouze na jedné obci zázemí Prahy, ukázala na některé hlavní důvody nespokojenosti respondentů, které mohou pociťovat i rezidenti jiných obcí. Studie rezidenční stability

a spokojenosti tak mohou napomoci pozitivnímu rozvoji obcí v zázemí a větší spokojenosti jejich obyvatel s kvalitou bydlení.

Literatura

- [1] AMERIGO, M., ARAGONES, J. I. (1997): *Theoretical and methodological approach to the study of residential satisfaction*. Journal of Environmental Psychology, č. 17, s. 47-57.
- [2] ANSOLABEHERE, S., LOVETT, J. (2008): *Measuring the political consequences of residential mobility*. CCES Working Paper Series.
- [3] AVITSUR, R., POWELL, N., PADGETT, D. A., SHERIDAN, J. F. (2009): *Social interactions, stress, and immunity*. Immunol Allergy Clin North America, s. 285-293.
- [4] BROWN, L. A., MOORE, E. G. (1970): *The intra-urban migration process: a perspective*. General systems, č. 15, s. 109-122.
- [5] CHAMPION, T. (2001): *Urbanization, Suburbanization, Counterurbanization and Reurbanization*. In: R. Padison (ed.): Handbook of Urban Studies. London: SAGE Publication, s. 143 – 161.
- [6] CLARK, W. A. V., CADWALLADER, M. (1973): *Residential preferences: an alternate view of intraurban space*. Environment and Planning, 5, č. 6, s. 693-703.
- [7] DVOŘÁKOVÁ, N. (2008): *Senioři v centru Prahy*. Magisterská práce. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, Praha.
- [8] GALSTER, G. C., HESSER, G. W. (1981): *Residential satisfaction. Compositional and contextual correlates*. Environment and behavior, 13, č. 6. s. 735-758.
- [9] GIGLIOTTI, R. J. (1976): *Residential stability and academic sense of control*. Journal of black studies, Vol. 6, s. 257 - 276
- [10] GOLLEDGE, R. G, STIMSON, R. J (1997): *Spatial behavior: a geographic perspective*. Guilford Press, New York, 648 s.
- [11] HNILIČKA, P. (2005): *Sídelní kaše. Otázky k suburbánní výstavbě kolonií rodinných domů*. Era, Brno 131 s.
- [12] KÄHRIK, A., LEETMAA, K. (2009): *Residential preference towards suburban living in post-socialist metropolies*. Paper for the ENHR conference in Prague. Department of Geography, University of Tartu, Tartu, 19 s.
- [13] KOPEČNÁ, M. (2010): *Analýza residenční stability a spokojenosti v suburbánním zázemí Prahy*. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 112 s.
- [14] KOPEČNÁ, M., PULDOVÁ, P. (2012): *Rezidenční stabilita obyvatel pražského zázemí: případová studie Říčany u Prahy*. In: Ouředníček, M., Temelová, J (eds.): Sociální proměny pražských čtvrtí. Academia, s. 206 – 228.
- [15] LEY, D. (1983): *a Social Geography of the City*. University of British Columbia, Harper a Row Publisher, NY, 449 s.

- [16] LUX, M., SUNEGA, P., MIKESZOVÁ, M., VEČERNÍK, J., MATYÁŠ, F. (2006): *Analýza opatření bytové politiky směřující k podpoře flexibility práce v ČR*. 1. díl, Sociologický ústav AV ČR, Praha, 58 s.
- [17] MUSIL, J. (2009): *Krise a naděje urbanity*. [online] [cit. 2012-07-25]. Dostupné z internetu:<http://www.architekt-casopis.cz/files/uploaded/ca/ca_2009_01_rozhovor.pdf>
- [18] MUSIL, J. (2010): *Modely vývoje měst a procesy deindustrializace*. In: Lubor Hruška-Tvrdý a kol.: *Industriální město v postindustriální společnosti* 1. díl vícesvazkové monografie. Ostrava 2010. s. 21 – 32.
- [19] OUŘEDNÍČEK, M. (2000): *Teorie stádií vývoje měst a diferenciální suburbanizace*. Geografie – Sborník České geografické společnosti 105, č. 4, s. 361 – 369.
- [20] PINDERHUGHES, E. E. et al. (2007): *Parenting in Context: Impact of Neighborhood Poverty, Residential Stability, Public Services, Social Networks, and Danger on Parental Behaviors*. [online] [cit. 2012-06-30]. Dostupné z internetu: <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2760988/>>
- [21] POTOČNÝ, T. (2006): *Lidé na okraji*. IVRIS Papers, 06/01, FSS MU Brno [online] [cit. 2010-08-10]. Dostupný z internetu: <http://ivris.fss.muni.cz/papers/pdfs/ivriswp001_potocny_lide_na_okraji.pdf>
- [22] PULDOVÁ, P., OUŘEDNÍČEK, M. (2006): Změny sociálního prostředí v zázemí Prahy jako důsledek procesu suburbanizace. In: Ouředníček, M. ed.: *Sociální geografie Pražského městského regionu*. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje. Praha. s. 128 – 142.
- [23] REYNOLDS, S. G., BEAMISH, J. O. (2003): *Residential satisfaction of older adults in age-segregated facilities*. Housing and society, 30, č. 1, s. 33-49.
- [24] ROSS, C. E., REYNOLDS, J. R., GEIS, K. J. (2000): *The contingent meaning of neighborhood stability for residents psychological well-being*. American sociological review, č. 65, s. 581-597.
- [25] ROSSI, P. H. (1980): *Why families move*. 2. vydání. Sage publication, California, US, 243 s.
- [26] SALOMON, S. (2003): *Suburbanization of the Heartland*. The University of Chicago Press, Chicago, 245 s.
- [27] SCHIEMAN, S. (2005): *Residential stability and the social impact of neighborhood disadvantage: Gender- and race-contingent patterns*. Social Forces, 83, s. 89-122.
- [28] SOUTH, S. J., CROWDER, K. D. (1997): *Residential mobility between cities and suburbs: Race, suburbanization, and back-to-the-city moves*. Demography, 34, č. 4, s. 525-538.
- [29] SÝKORA, L. (2003): *Suburbanizace a její společenské důsledky*. Sociologický časopis, 39, č. 2, s. 217-233.
- [30] SÝKORA, L., POSOVÁ, D. (2011): *Formy urbanizace: kritické zhodnocení modelu stádií vývoje měst a návrh alternativní metody klasifikace forem urbanizace*. Geografie – Sborník České geografické společnosti 116, č. 1, s. 1 – 22.

- [31] TEMELOVÁ, J., OUŘEDNÍČEK, M., NOVÁK, J., PULDOVÁ, P. (2007): Socioekonomická analýza sídliště Kročehlavy v Kladně. Výzkumná zpráva. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje.

THE RESIDENTIAL STABILITY OF THE POPULATION IN PRAGUE SUBURBAN LOCALITY

The process of suburbanization has affected the development of suburban communities around Prague for nearly twenty years. The massive residential construction and migration of population to suburbs significantly affect not only physical, but also the social structure of these communities. The reasons of residents dissatisfaction include for example daily way to work and school or lack of basic amenities. The key question is, if these negative aspects force residents of suburbs back to the cities and this migration flow becomes part of the process of reurbanisation. This paper deals with the residential stability of residents of Prague's suburbs. The important role plays the residential satisfaction with the quality of living, which is influenced by life-cycle stage of the respondents. Among the factors that significantly affect residents to remain in the suburbs, include length of living in the suburb or previous type of housing. Paper also contains a theoretical introduction.

Key words: Residential stability, residential satisfaction, suburbanization, quality of housing